

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLII. Repetundarum Crimen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

intercedunt & interjecta sunt, §. item lapilli. In-
stituit. de rer. divis. Quoad posterius vero obser-
vandum, num anterior Lex veniat per modum
regulæ, atque sic si præcedat, cum præmissa intel-
ligentur in omnibus repetita subsequentibus, arg.
l. regula 9. circa fin. de jur. & fact. ignor. si autem
non præcedat, tunc si una lex ad interpretatio-
nem alterius veniat, dicta quidem in una Lege
præsumuntur repetita in altera, l. nihil 2. de con-
junct. cum emancip. liber. secus verò sit, si ad alteri-
us interpretationem non veniat, l. i. §. memi-
nisse 9. §. quod autem 15. de ventr. inspic. confer.
tom. regular. in verb. repetitio.

VI.

Repetitio datur ei, qui tutus est exceptione,
Vasquez. 3. contr. jur. civil. cap. 63. num. 37. Ubi
omnino distinguit inter exceptionem facti vel in-
tentionis, qualis est exceptio solutionis, l. qui se
debere 7. ff. de condit. ob causam, & hoc respectu
indistinctè posse repeti, textus est in l. sed etsi me
22. in princip. ff. de condit. indeb. & inter excep-
tionem juris, quæ elidit naturalem obligatio-
nem, quam competere præsupponebat; quoniam
verò talis exceptio aut tollat obligationem natu-
ralem, & elidat civilem, ut est exceptio pacti de
non petendo, l. 27. §. si pactus. ff. de pact. aut
civilem tollat & elidat naturalem, qualis est ex-
ceptio prescriptionis, aut civilem tollat & natu-
ralem nullo modo tangat, ut est exceptio sen-
tentię, aut nec civilem, nec naturalem tollat,
sed elidat utrumque, ut exceptio Macedoniani
& Vellejani, aut nec civilem, nec naturalem tol-
lat, nec etiam elidat, sed solum actionem elidat,
l. Julianus 60. de condit. indeb. i. ut est exceptio
litis pendentię, ideoque quomodo una ab altera
differat, declarat latissime Vasquez. d. loc.

VII.

Quamvis præterita interdita sufficiant, ta-
men etiam illud iteramus, inquit Imperator in
l. Apostolorum 4. C. de Apostat. l. ult. ibi Purpure
nundinas, licet innumeris constitutionibus probi-
bita. C. de vestib. holoher. 11. lit. B. Cum enim
Imp. ipsi nesciant & mirentur, quando & quo-
modo Leges in desuetudinem veniant, ideo opus
est subinde repetitione, Nov. 4. pref. l. 53. §. i. C.
de Episc. audient. Ubi Justinianus fatetur de Reli-
giosis ordines deserentibus multa ab aliis Imp.
fuisse sancita; quia tamen ea non fuerint obser-
vata; ideo se ex nova hac lege Clericos teneri vel-
le, confer. l. 2. princ. cum §. i. ad SCtum Vellejan.
de public. judic. l. hac repetita 13. C. de Erogat.
milit. Annon. l. i. §. i. C. de annal. except.

IIX.

Non tarum est in jure nostro, ut idem in di-
versis locis repetatur, & quod alioqui certum est,
clarius explicetur l. i. §. quamvis 11. de ventr. in-
spic. Hartm. Pistor. 2. quest. 36. num. 27. fac. l. 16.
C. ad L. Jul. de adulter. eadem tamen rursus re-
petere nihil est necesse, Wesemb. in parat. de
poss. hered. petit. in fin. videntur enim ejusmodi
repetitiones sæpe numero molestæ, odiosæ &
vitandæ. Consil. Argent. i. consil. §. n. i. Exemplo
sit Scævola, qui dum denuò consultus, paucis qui-

busdam mutatis, nec tamen mutata facti specie
præcipua, Scævola non iterat responsum suum,
sed respondet se supra respondisse in luxorem 41.
§. legaverit 6. junct. §. pater naturalis 11. de leg. 3.
Eodem modo respondet etiam Paulus in l. quæro
58. §. pen. de edil. edit. vid. Cujac. in recit. ad
Scævolam, in prefat.

IX.

Repetitioni superfedenda est, ubi non potest
esse redditio, cap. si res i. in princ. 14. q. 6.

X.

Quoties naturalis causa solutioni factæ sub-
fuit, toties cessat repetitio. l. 3. §. ult. quod quinq.
jur.

XI.

Repetens indebitum solutum, illud debet
probare, c. ult. extr. de solut.

XII.

Repeti non iniquè debet debitum benigne re-
missum. c. quod debetur 2. 14. q. 1.

CAP. XLII.

Repetundarum Crimen.

Quoties quis pecuniam accipit pro præstan-
do illo, ad quod ratione officii publici tenebatur,
toties committit crimen repetundarum. Quia
injustè accipitur pecunia pro re, ad quam præ-
standam gratis quis tenebatur. Exemplum est in
judice, cui quid datum, ut pro me pronunciet
etiam in causâ bonâ l. 2. §. 2. ff. de condit. ob
turp. caus.

CAP. XLIII.

Repræsentatio vid. Suc-
cessio ab Intestato.

Axioma I.

Repræsentatio non intelligitur esse donatio,
Cujac. in Julian. 49. ff. ad l. 17. §. ult. quæ in
fraud. credit.

Intellige, si per se & sola consideretur, l. sed si
vir 31. §. quod vir 6. de donat. inter vir. & ux-
orem. sed relata ad consilium fraudatoris est do-
natio, l. ait Prætor. 10. §. si cum in diem 12. quæ in
fraud. credit.

II.

Repræsentatio est favorabilis & divino juri
congruens & in omni materia extendenda, Bald.
in l. i. §. in primo, per illum text. ibi naturali
ratione subnixum. C. de Caduc. toll. Felin. in cap.
tua nos. col. i. vers. est ad ista. extr. de jurejur.
Unde etiam videmus, quod jus repræsentatio-
nis non modo locum habeat in ea successione,
quæ ex jure civili descendit, sed & in feudo at-
que Emphyteusi, adeoque in jure patronatus
etiam observetur per cap. unic. de natur. success.
feud. Dd. in c. unic. §. si verò defici. de success.
fratr. vel grad. succed. in feud. Guil. Bened. in c.
Raynutius 16. in verb. & uxorem nomine Adela-
siam. n. 56. extr. de testam. per cap. cum seculum
13. & ibi Panorm. extr. de jure patronat. Inno-
cent. in cap. cum 18. extr. de re judic. Corn. con-
sil. 24. vol. 2. Fulgos. in Auth. post fratrem. C. de
legitim. hered. imò & in ea successione, quæ ex
statu-